

Couračka

Sylva Filiačová

Když se někdo vleče nebo loudá, říkáme někdy, že *se courá*. Od tohoto slova existuje mnoho odvozenin, například *coura*, *courák*, *coural* či *couravý*. Další pojmenování odvozená od tohoto základu už moc známá nejsou. Jedli jste například někdy *couračku*?

Slovo *couračka* je nářeční výraz označující zelnou polévku, jež je typická pro oblast Podkrkonoší. *Couračka* bývá obvykle zahuštěna smetanou a moukou, někdy se do ní přidávají brambory. Jednou z hypotéz, proč dostala právě takovéto pojmenování, je skutečnost, že se tato polévka jedla v domácnostech z jedné mísy a při jídle zanechávala „couravou stopu“ mezi nádobou a ústy. Slovo *courat* se totiž dříve užívalo i ve významu ‚bryndat‘.

Toto pojmenování se postupně rozšířilo i na další území České republiky, například do jižních Čech. Když se podíváme do čtyřdílného *Slovníku spisovného jazyka českého* z 60. let, zjistíme, že existuje i jiná varianta tohoto slova – *couralka*.

Kdo výraz *couračka* nezná, možná zelné polévce říká *cacarka*, *kapustnice*, *kyselice*, *střapačka*, *zelnice*, *zelnuška*, *zelouka*, *zelovka* či *zelňačka*.

Slovo *couračka* se používá i v jiných významech. Když jde někdo na *couračku*, znamená to, že jde na procházku. Pokud někdo nemá zbytečné *couračky* rád, má tím obvykle na mysli bezdůvodné či zdlouhavé cesty.

Už bylo dost courání, pojďme se konečně pustit do vaření zelné polévky, ať už jí říkáme jakkoliv.